

Мотиви към Присъда № 14 от 03.08.2023 година по н.о.х.дело № 107 по описа за 2023 година на Районен съд Велинград.

Производството по делото е образувано по внесен обвинителен акт от Районна прокуратура Пазарджик ТО Велинград, с който на Н.З.Г., ЕГН: *****, роден в гр. Велинград, живущ в гр. Ракитово, ул. ***** № 23, български гражданин, с основно образование, неженен, работи в сферата на дърводобива, осъждан и на Д.Р.Б., ЕГН: *****, родена в гр. Кюстендил, живуща в гр. Кюстендил, живуща в гр. Ракитово, ул. ***** № 23, българска гражданка, с основно образование, безработна, неомъжена, неосъждана, е повдигнато обвинение, за това че от месец януари 2021 г. до месец март 2021 г., включително в гр. Велинград, в съучастие, като извършители, като пълнолетни, са улеснили /чрез предоставяне част от жилище в гр. Велинград на ул. ***** № 10“/ непълнолетно лице от мъжки пол-Х.Н.Г., роден на 26.06.2004 г., да заживее с лице от женски пол, което не е навършило 16-годишна възраст-М.А.К., родена на 15.03.2006 г. съпружески, без да са сключили брак-престъпление по чл. 191, ал. 2 НК, във вр. чл. 20, ал. 2 НК.

В хода на делото представителят на Районна прокуратура поддържа внесеното обвинение единствено по отношение на подсъдимата Д.Б.. Счита, че са налице всички обективни и субективни признаци на престъплението и доказателства за участие на подсъдимата в неговото осъществяване. Намира, че са налице предпоставките на чл. 78А НК и пледира да бъде призната за виновна и освободена от наказателна отговорност, като ѝ се наложи административно наказание глоба в минимален размер.

Не поддържа обвинението по отношение на подсъдимия Н.З.Г., за когото намира, че не е осъществил изпълнителното деяние на престъпление по чл. 191, ал. 2 НК улесняване на съпружеско съжителство на непълнолетно лице от мъжки пол и на лице от женски пол, което не е навършило шестнадесетгодишна възраст нито от обективна, нито от субективна страна. Намира, че не се подкрепя от събраните по делото доказателства. Пледира подсъдимият Г. да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото обвинение.

Защитникът на подсъдимите Н.Г. и Д.Б.-адв. Д.Т. АК Пазарджик, счита че извършеното от подзащитната й Д.Б. деяние, осъществява от обективна и субективна страна състав на престъпление по чл. 191, ал. 2 НК, както и че са налице предпоставките на чл. 78А НК за освобождаването ѝ от наказателна отговорност, с налагане на административно наказание глоба в минималния, предвиден от закона, размер. По отношение на подзащитния й Н.Г. поддържа становището на прокурора, че не са налице предпоставките за ангажиране на наказателната му отговорност за извършване на престъплението, в което е обвинен.

Подсъдимата Д.Р.Б. не оспорва изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти. Не отрича, че през месец януари 2021г. е

предоставила част от жилището си в гр. Велинград на ул. ***** № 10 на непълнолетния си тогава син Х.Н.Г. и приятелката му М.А.К., ненавършила 16-годишна възраст, където да заживеят на съпружески начала и че съжителството им в дома ѝ е продължило два месеца. Заявява, че е взела самостоятелно това решение, без знанието и съгласието на бащата на Х.-подсъдимият Н.Г., който по това време е бил извън Велинград. Когато му го съобщила, той се противопоставил и се скарали. Въпреки несъгласието му Б. прибрала децата в дома им.

Подсъдимият Н.З.Г. не се признава за виновен по повдигнатото обвинение. В обясненията си пред съда заяви, че съжителката му подсъдимата Б. самостоятелно и без да го попита е взела решение да предостави стая в жилището им на сина им Х. и приятелката му М., за което той не бил уведомен. Въпреки че се противопоставил и дори с Б. се скарали затова, тя реализирала намеренията си и приела двамата младежи в дома им. По това време той не бил във Велинград, тъй като работел като дървосекач в с. Бяла Черква, пловдивско. Когато се прибрал двамата Х. и М. вече живеели в дома му, с което той се примирил.

Съдът, като обсъди събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

Подсъдимият Н.З.Г. е роден на 12.04.1980 г. в гр. Велинград, живее в гр. Ракитово, ул. ***** № 23, български гражданин, неженен, с основно образование, работи като дървосекач в „Братя Коцеви“ ООД, осъждан.

Подсъдимата Д.Р.Б. е родена на 22.06.1984 г. в гр. Кюстендил, живее в гр. гр. Ракитово, ул. ***** № 23, българска гражданка, неомъжена, с основно образование, безработна, неосъждана. Спрямо нея не е прилаган чл. 78А НК.

Подсъдимите Н.Г. и Д.Б. са родители на Х.Н.Г..

Свидетелите А.К. и Л.К. са родители на М.А.К..

Свидетелите М.А.К. и Х.Н.Г. започнали да се срещат през месец октомври 2020 г. Харесали се и се и се влюбили един в друг. Родителите и на двамата знаели за връзката им и я одобрявали. През месец януари 2021 г. младежите решили да се съберат и да заживеят заедно като семейство. Тогава Х. Г. бил на 16 години, а М. К. на 14 години. Съобщили решението на майките си, които се съгласили с него, тъй като според традициите в общността, към която принадлежат, това се приемало за нормално.

Майките на Х. и М.-подсъдимата Д.Р.Б. и свидетелката Л.А.К. организирали празненство с близки и роднини, с което да официализират връзката на децата си. Подсъдимата Б. се обадила по телефона на бащата на Х.-подсъдимият Н.З.Г., който по това време работел като дървосекач към Валкин Лес ЕООД, ЕИК: 115765231 в с. Бяла Черква, пловдивско, за да му съобщи за решението на децата. Казала му, че с родителите на М. подготвят празненство и че ще приеме младежите в дома си. Подсъдимият се противопоставил на това решение, защото Х. и М. били още деца и че имал

намерение да взема Х. със себе си на работа в сферата на дърводобива. Двата с Б. се скарали по телефона. Когато Н.Г. се прибрал в дома си в края на месец януари 2021 г., с Б. отново се скарали по този повод. За скандала помежду им бил подаден сигнал на ЕЕНСП 112, на който се отзовали служители на РУ Велинград и Г. бил задържан на срок от 24 часа по реда на чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗМВР със Заповед за задържане № 367зз-15/22.01.2021 г. След освобождаването му се върнал в с. Бяла Черква, където работел.

Въпреки несъгласието на подсъдимия Н.Г. синът му Х. да заживее с приятелката си М. К. на съпружески начала, организираното празненство от подсъдимата Б. и свидетелката К., с което отпразнували годишна на децата се състояло. След тържеството подсъдимата Д.Б. приела в дома си в гр. Велинград, на ул. ***** № 10 Х. Г. и М. К., които заживели там на съпружески начала. М. К. преустановила обучението се в ПГИТ „Алеко Константинов“ гр. Велинград. Съжителството им в дома на подсъдимата продължило до края на месец март 2021г. Поради неразбирателство между подсъдимата и пострадалите, след края на м. март 2021г. младежите се преместили в дома на свидетелите Л.К. и А.К. в гр. Велинград на ул. „Бивак“ № 2.

От съжителството на М. К. и Х. Г. през септември 2022 г. им се родил син. След раждането на детето М. се разболяла и с Х. се разделили.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните в хода на досъдебното производство и на съдебното следствие писмени и гласни доказателствени средства: докладна записка с рег. № 367р-22728 от 16.11.2022 г.; сигнал с рег. № СЛ/Д-РА-ВГ/738-034 от 27.10.2022 г. от ДСП Велинград; справка за съдимост с рег. № 221115005000082454/15.11.2022 г. на Х.Н.Г.; полицейска справка на Х.Н.Г.; справка за съдимост с рег. № 230203005000058546/03.02.2023 г. на Д.Р.Б.; характеристична справка на Д.Р.Б.; декларация за семейно и материално положение и имотно състояние на лицето Д.Р.Б.; справка за съдимост с рег. № 230203005000058536/03.02.2023 г. на Н.З. Г.; декларация за семейно и материално положение и имотно състояние на лицето Н.З. Г.; характеристична справка на Н.З. Г.; Заповед за задържане с рег. № 367зз-15/22.01.2021 г. за лицето Н.З.Г. заверено копие; справка от А.К. относно задържане по ЗМВР на Н. Г. от 06.03.2023 г., справка от 17.07.2023 г. за трудови договори на Н.З.Г., уведомление с вх. № 3823/24.07.2023 г. от „Валкин лес“ ЕООД, справка за съдимост рег. № 230731005000342201 от 31.07.2023 г. на Н.З.Г. и справка за съдимост рег. № 230731005000342213 от 31.07.2023 г. на Д.Р.Б., от показанията на свидетелите М.А.К., Х.Н.Г., Л.А.К., А.В.К., Д.Ц.А. и Н. Р.Б., последните от които надлежно приобщени по реда на чл. 281, ал. 5, във вр. чл. 281, ал. 1, т. 4 НПК и от обясненията на подсъдимите Д.Б. и Н.Г.

Установи от показанията на свидетелите и от приложения по делото Сигнал от отдел „Закрила на детето“ към дирекция „Социално подпомагане“ до Районна прокуратура Пазарджик ТО Велинград от дата 27.10.2022 г., че

М. К. е престанала да се включва в он лайн обучението, поради което на 09.02.2021 г. е започнало социално проучване във връзка с констатиран риск от ранното ѝ отпадане от обучителния процес. В хода на социалното проучване е установено, че пострадалите М. К. и Х. Г. са съжителствали на съпружески начала в дома на родителите на Х. Г. подсъдимите Д.Р.Б. и Н.З.Г. в гр. Велинград на ул. ***** № 10 от края на месец януари 2021 г. до края на месец март 2021 г., включително. Съжителството е установено, след като подсъдимата Б. ги е приела в дома си и им е предоставила част от жилището за този период. Когато двамата установили съжителството си М. К. била на 14 години, а Х. Г. на 16 години. От съжителството им през месец септември 2022 г. К. е родила дете.

С показанията си свидетелите М. К., Х. Г., Л.К. и А.К. установиха, че Х. и М. са се събрали да живеят като семейство в края на месец януари през 2021, когато и двамата са били непълнолетни, а М. К. не е имала шестнадесет години. Съжителството било установено със знанието и съгласието на майките на двамата младежи, които организирали празненство по този повод. На това решение се противопоставил бащата на Х.-подсъдимият Н.Г.. Въпреки несъгласието му обаче тържеството се провело, а след него подсъдимата Д.Б. ги приела да живеят в дома им и им предоставила част от жилището си в гр. Велинград на ул. ***** № 10, където младежите останали да живеят до м. март 2021 г., включително. На организираното тържество не присъствал подсъдимият Н.Г..

В тази насока са и показанията на свидетеля Н. Р.Б., надлежно приобщени по реда на чл. 281, ал. 5, във вр. чл. 281, ал. 1, т. 4 НПК чрез прочитането им и обясненията на подсъдимите Г. и Б..

Съдът кредитира показанията на свидетелите като непротиворечиви помежду си, логични и взаимно допълващи се.

В подкрепа на гласните доказателства са и приложените писмени такива.

Съдът счита, че след направения анализ на събрания доказателствен материал по делото по реда на чл.107, ал. 3 от НПК, подсъдимият Н.З.Г. следва да бъде признат за невиновен и оправдан по повдигнатото обвинение. От събраните по делото доказателства не се установи, че Н.Г. е осъществил от обективна и субективна страна изпълнителното деяние на престъпление по чл. 191, ал. 2 НК улесняване на непълнолетно лице от мъжки пол и лице от женски пол, което не е навършило 16-годишна възраст, да заживеят съпружески, без да са сключили брак. Установи се, че жилището, в което непълнолетният Х. Г. и ненавършилата шестнадесетгодишна възраст М. К. са заживели на съпружески начала през месец януари 2021 г. в гр. Велинград на ул. ***** № 10 и където са живели до края на месец март 2021 г. им е предоставено от подсъдимата Д.Б., която ги е приела в общия им дом с подсъдимия Г.. Установи се, че подсъдимият Г. не е знаел за намеренията на майката на сина си да настане двамата младежи в дома им, която е взела това

решението без да се допита предварително до него. Установи се, че по това време подсъдимият не е бил в гр. Велинград, а е работил като дървосекач в с. Бяла Черква, пловдивско. Установи се, че след като е узнал се е противопоставил на това решение и двамата са се скарали. Установи се също, че Н. Г. не е присъствал на организираното от майките на двамата пострадали тържество по повод годиша им, след което двамата са заживели заедно. В тази насока показанията на свидетелите са непротиворечиви и се подкрепят от представените по делото справка за трудови договори на подсъдимия Н.Г. и от писменото уведомление от „Валкин Лес“ ЕООД, ЕИК: 115765231.

Този извод не се опровергава от показанията на свидетеля А.В.К., нито от показанията на свидетелката Д.А.. В показанията си на 14.07.2023 г. свидетелят К. заяви, че двамата с подсъдимият Г. са обсъждали взетото решение децата им да заживеят на съпружески начала, с което се съгласили. Доколкото обаче, както сам твърди свидетелят, разговорът между двамата е воден след съвместното заживяване на пострадалите, не се доказва нито пряко, нито косвено, че Н.Г. е участвал по какъвто и да е начин в предоставяне на жилище на двамата, улеснявайки ги по този начин да заживеят съпружески.

От показанията на свидетелката А. също не се установи, че Г. е осъществил състава на престъплението, в което е обвинен. Според свидетелката А. М., Х. и родителите им не са споделяли в хода на извършваното социално проучване с чие съдействие двамата непълнолетни са установили съпружеско съжителство.

По тези съображения съдът намери, че подсъдимият Н.Г. не е осъществил съставът на престъпление по чл. 191, ал. 2 НК, във вр. чл. 20, ал. 2 НК, поради което го призна за невиновен го оправда по повдигнатото обвинение.

По отношение на подсъдимата Д.Р.Б. съдът намира, че от събраните по делото доказателства се установи по несъмнен начин участието ѝ в изпълнителната дейтелност от обективна и субективна страна-авторството на деянието и виновното поведение, както и обстоятелствата, при които то е било осъществено. Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели, досежно главния факт от предмета на доказването за съставомерността на деянието-че подсъдимата е улеснила съпружеското съжителство без сключване на брак на непълнолетния Х.Н.Г. и ненавършилата 16-годишна възраст М.А.К..

За достоверността на гласните доказателства съдът изхожда от тяхната съпоставка с останалия доказателствен материал от една страна и от друга с тяхната убедителност, която е последица от последователността и обективността на тези доказателства. Показанията на свидетелите не се опровергават от останалия доказателствен материал събран по делото досежно обстоятелството, че подсъдимата Д.Б. е предоставила част от жилището си в гр. Велинград на ул. ***** № 10, където Х. и М. са

заживели на съпругески начала. Показанията на свидетели са непротиворечиви, в частта относно обективната страна на престъплението. Ето защо съдът намира, че деянието е съставомерно от обективна страна и доказателствата в тази насока са категорични и последователни.

Всички доказателства по делото кореспондират помежду си, като водят към единственият възможен извод, че подсъдимата е извършила деянието, за което е предадена на съд.

По така описания начин с деянието си подсъдимата Д.Р.Б. е осъществила от обективна и субективна страна съставът на престъпление по чл. 191, ал. 2 от НК, тъй като от месец януари година 2021 г. до месец март 2021 г включително, в гр. Велинград, като пълнолетно лице е улеснила /чрез предоставяне част от жилище в гр. Велинград на ул. **** № 10“/ непълнолетно лице от мъжки пол-Х.Н.Г., роден на 26.06.2004 г. да заживее на съпругески начала с лице от женски пол, което не е навършило 16-годишна възраст-М.А.К., родена на 15.03.2006 г. от гр. Велинград, без да са сключили брак-престъпление по чл. 191, ал. 2 НК.

Престъплението е насочено срещу обществените отношения, охраняващи правата на децата и непълнолетните. С действията си подсъдимата е осъществила една от формите на изпълнителното деяние, а именно улесняване. Като титуляр на родителските права и лице, упражняващо родителски контрол и надзор над непълнолетния си син Х. Г., се е съгласила с вече взетото решение от пострадалите да заживеят като семейство и ги е приела в дома си, като им е предоставила част от жилището си, където да създадат домакинство и да заживеят след това. Фактическите взаимоотношения между пострадалите, така както са установени от доказателствата по делото, несъмнено наподобяват брачните, обвързващи мъжът и жената след сключването на граждански брак, според материалните норми на действащото семейно право, с присъщите права и задължения – съвместен живот в общо домакинство, обща издръжка на семейството, изпълнение на грижи в бита и осъществявани полови контакти. Предвид изложеното, изпълнителното деяние безспорно е осъществено със своите обективни признаци.

Субективната страна на престъплението също е доказано по несъмнен начин. Деянието е извършено при пряк умисъл. Подсъдимата е съзнавала обществено опасния характер на деянието, предвиждала е общественоопасните последици и е искала те да настъпят. Д.Б. е знаела възрастта на М. К. и Х. Г., разбирала е, че с осигуряването на условия за живот, улеснява двамата да заживеят на съпругески начала, като установят фактическо съжителство наподобяващо отношенията, които възникват при сключването на граждански брак, включващи и полово общуване и макар да е била наясно с произтичащите от това общественоопасни последици и рискове за физическото и психическото развитие на непълнолетните, е извършила инкриминираните действия. Този извод следва от цялото волево поведение

предмет на инкриминираната дейтелност, тъй като Б. е съзнавала всичките признаци на осъществения състав на престъплението, а с извършването на деянието се е стремяла към настъпването на обществено опасните последици, т. е., в случая се касае за единство на цел и на престъпен резултат.

По тези съображения съдът призна подсъдимата Д.Р.Б. за виновна в извършване на престъпление по чл. 191, ал. 2 НК, като я оправда по първоначално повдигнатото обвинение, че престъплението е извършено в съучастие, като съизвършител с подсъдимият Н.З.Г., доколкото не се събраха доказателства, че подсъдимият Г. е участвал в извършване на престъплението, което е обвинен и следователно Б. не може да е съизвършител с него.

Съдът счете, че в случая обвиняемата Д.Р.Б. следва да бъде освободена от наказателна отговорност за извършено престъпление по чл. 191, ал. 2 от НК и да ѝ се наложи административно наказание на осн. чл.78А от НК.

Налице са предпоставките на чл.78А от НК, при наличието на които съдът е длъжен приложи института на освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание. За извършеното престъпление по чл. 191, ал. 2 НК се предвижда наказание „лишаване от свобода“ до две години или пробация. Подсъдимата е с чисто съдебно минало и добри характеристични данни. Спрямо нея не е прилаган института на чл.78А от НК. От престъплението не са причинени имуществени вреди.

Наказанието с оглед разпоредбата на чл.78а, ал.1 от НК глоба, следва да се определи при превес на смекчаващи вината обстоятелства – чисто съдебно минало, добрите характеристични данни и оказаното съдействие на досъдебното производство. Съдът счете, че наказанието следва да се наложи в рамките на законовия минимум от 1000 лева.

С така определеното административно наказание, съдът прие, че ще се постигнат целите на чл. 36 НК, по отношение на подсъдимата и на останалите членове на обществото.

Водим от горните мотиви, съдът постанови присъдата си.

Да се изпрати препис от мотивите на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Иванка Пенчева